

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

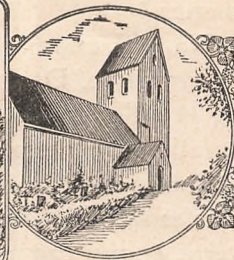
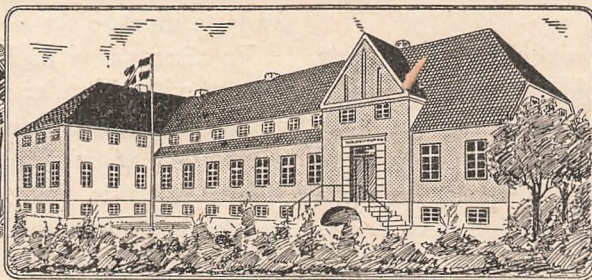
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

April 1950

„Bed og arbejd.“

42. årgang nr. 4

Lidt til Eftertanke

Harmoni

Der er tre dele af dit liv, i hvilke du bør harmonere med Gud og hans børn og ikke med verden og dens børn.

Først i kærlighed.

Er din kærlighed i overensstemmelse med ham, der elsker det gode og hader det onde. »Således elskede Gud verden, at han gav —«. Elsker du saadan, at du kan give, skal vi sige tiende? Er der harmoni med ham, der frelser syndere? Paulus harmonerede. Hør: »Jeg ved mig ikke andet til salighed end Jesus Kristus og ham korsfæstet«. Modsat: Der var en skærende disharmoni mellem Paulus og alle vantro, fejge, lunkne, gerrige fedtmikler.

Dernæst vilje.

Er din vilje i harmoni med Gud, der vil fuldkommenhed, lydighed og arbejde for sjæles frelse. — Vil du ikke disse tre dele, er der disharmoni mellem dig og Gud. Vi bør alle prøve på at gå lige så nøjagtig efter Guds vilje som solen efter tyngdeloven. Hvis du endnu ikke er med, saa sker din vilje efter de kristnes tro, de

eviges håb og de offervilliges kærlighed. Endelig.

Er der harmoni mellem dit håb og det, som Guds ord giver dig lov til at håbe. Men husk: »Håb uden grund, er tøn timer uden bund«. Alt spildes. Håbet på Jesus Kristus og ham korsfæstet for vore synder, gør vort Hjerte rigt og vor sjæl glad. Stem din vilje efter Guds vilje, din kærlighed efter Guds, og sæt dit håb til Jesus Kristus, så skuffes du ikke, og får en gang lov til at komme der, hvor alt er harmoni.

Venlig hilsen!

Th. Rendtorff.

Hjemme fra skolen

Ja, meget er sket den sidste måned. Der var meget, der gerne skulde nås, der blev hængt godt i, og vi nåede også meget.

En tur til Vesterhavet, når det er muligt, er noget, der hører til, når man er på »Nissum«. Længe gik jeg og ventede på en god lejlighed, og den kom endelig på kongens fødselsdag. Det var en lørdag, og da havde vi alligevel eftermiddagen fri, så vi forsømte intet arbejde ved at tage

turen. Men — der blev vel nok et men — da jeg om formiddagen spurgte, hvormange der ville med, viste det sig, at kun halvdelen af eleverne havde råd til flere udflugter.

Nå, til Vesterhavet skulle vi; men gode råd var dyre. Det blev så til en gratis tur, og så ville vi med allesammen. — Ordet »gratis« kan være et dejligt forløsende ord; men herefter skal vi se at få vore udflugter så tidligt som muligt, medens eleverne endnu har penge til den slags.

Turen blev iøvrigt vistnok den bedste, vi har haft. Først var vi i Harboøre, og det, vi så der, skulle vi nødigt glemme. Dernæst var vi i Thyborøn, hvor vi fik dejlig kaffe på Sømandshjemmet, inden vi besøgte livet i byen og på havnen. Vi blev vist alle sammen klare over, at der er forskel på fisk. Også hajer fik vi at se. Medens flokken var inde og fik redningsbåden og redningsapparaterne forevist, gik jeg ombord i redningsdamperen og forespurgte, om vi måtte se den. Her var en enestående flink og velvillig styrmand, der var parat til at vise rundt og forklare. Vi blev delt i hold, og her var vel nok noget at se for »landkrabber«. To ting vil vi især huske. Den runde rude, der i kraft af sin voldsomme omdrejningshastighed altid var fri for sne, is, vand og skum. Og så var der pejleapparatet, ved hvis hjælp man blev klar over, i hvilken retning en radiosender lå. Overalt var der rent og nydeligt, og køkkenet med det oliefyrede komfur var også værd at se. En enkelt konstaterede ved selvprøve, at maden var helt rigtig.

Desværre måtte vi hurtigt afslutte besøget, da vi skulle videre, og vore rutebiler satte nu kursen mod syd til Bovbjerg. Vi plejer at tage Bovbjerg til sidst,

jo, for når vi er dejligt våde, er det alligevel rart snart at komme hjem og få tørt på. Om vort besøg skal jeg kort meddele, at vi blev så våde som aldrig før; men de vådeste morede sig allerbedst.

En aften var vi på besøg i »Gejlgård«. Her så vi stalde, der var helt nye og helt moderne, og bagefter nød vi godt af hjemmets hygge og gæstfrihed. Vi havde »Grovfilen«, vor avis, med, og jeg bringer her en prøve på dens indhold:

Mor: »Kan du så sige godnat til far, lille Kikki«.

Lille Kikki: »Skal far i seng nu?«

Forældredagen bragte os mange gæster, ca. 60 forældre og desuden en del andre pårørende. Det var os en stor glæde, at så mange ville ofre tid og penge for at komme, og mange kom langt borte fra. Fra skolen vil vi gerne bringe jer allesammen en rigtig velment tak, fordi I kom og for al den venlighed, I bragte med.

Vi spiste frokost kl. 12. Derefter var der tid til at se sig om og snakke med sønnerne og skolens folk. Forstanderen holdt foredrag, lærer Sørensen og eleverne gav os en rask gymnastikopvisning og nogle flestemmige sange, og lærer Lindskov Rasmussen holdt en bibeltime. Kl. 17 spiste vi middag, og derefter begyndte opbruddet så småt; men de fleste blev dog og fik en serie lysbilleder og aftenkaffen med.

Afslutningsfesten, der kom kort efter, bragte ikke så mange gæster, men der var dog en del, og vi havde et godt samvær ved kaffebordet om aftenen. Alt gik vist, som det plejer at gå, med revy, taler og sang. Så var der trods pengeknaphed nogle meget smukke gaver. Hvem skulle have troet det? Til sidst sang vi: »Lad os vort møde i Himlen bestemme«.

Næste formiddag skiltes vi, og skoleopholdet er nu forbi for de unge mænd; men vi håber og beder, at det aldrig skal blive glemt.

Vi siger endnu engang tak for i vinter, og vi håber at se jer alle til elevfesten. Vil I huske, at vi hver morgen beder for jer og for alle de andre, der har haft et ophold på skolen.

Foruden højskole- og efterskoleelever, har vi i vinter haft de unge fra sognet til gymnastik. Der var både et pigehold og et karlehold under ledelse af KFUM og K. Disse gymnaster havde en fest den 1. april med opvisning, kaffebord m. m.

Den 3. april holdt håndværkerne deres indtog. Vi skulle jo gerne have skolen i rigtig fin stand til vore nye sommerfugle, som vi glæder os til at byde velkommen d. 3. maj. De kommer til at bo lidt tæt, men det er også dejligt. »Jo flere vi er sammen, jo gladere vi er!«

April i Danmark

Dette blad udkommer mellem 2 af den nyere tids mærkedage, 9. april og 5. maj. Vi mindes om krigens onde og uhyggelige år; men lad os aldrig glemme, at der midt i mørket også var lyse, vårfriske spiser, der varslede et herligt forår.

Der fremsættes jævnlig triste tanker om efterkrigstidens skuffelser — og skuffelser har der jo været nok af; men lad os i denne artikel lade alt det ligge. Vi vil i stedet mindes en af de unge, der betalte med livet for Danmarks frihed.

I sommeren 1940 skrev Nis Petersen sit revsende digt »Seeren«. Et af versene lyder således:

»Ikke for løgn og ondskab, siger den høvding
og herre,
men kun for ækel lunkenhed vil jeg udspy jer
af min mund.

Det tøvende er nu forbi — forbi en sækfuld
vaner —
slut med skulk fra arv og gæld og skulk fra
nådig tugt.«

Disse ord ramte en ung gymnasist i Viborg, Chr. Ulrik Hansen. Med stor nidkærhed kastede han sig ind i arbejdet for Danmarks sag.

Nu hviler hans lig i Danmarks heltebegravelse, Ryvangen. Han kan ikke som før opflamme sine kammerater, og dog er denne unge mand slet ikke tavs! Han taler endnu, måske stærkere end mange levende. Gennem sine afskedsbreve lyder en mægende appel, som vi har uendelig megen brug for i dag.

Til moderen skriver han:

»Jeg ved ikke, om jeg skal dø nu. Men hvis jeg skal, da vil jeg dø under kærlighedens lov. Og I, der bliver tilbage, I må ikke græde eller klage. Bed til Gud for mig og mit folk og jer selv, at vi alle, levende og døde, må leve under kærlighedens lov, her eller hisset. I skal opdrage Bent til kærlighed mod Gud og det fædreland, Gud gav os. Fortæl ham bibelens historie — om de gamle patriarker: Abraham, Josef, Jakob og Moses, Saul og David. Om skabelsen og profeterne, om bethlehemsbarnet Jesu fødsel, liv, lidelse og død og hjemfart. Luk Danmarkshistorien op for ham. Saxo og la Cour. Lad ham se ind i Rødhættes og H. C. Andersens eventyrverden. Han skal gøre det, jeg ikke fik gjort, og som disse breve skal fortælle om.

Så til sidst — mor — tak for det usigeligt meget, du gav mig. En tak er det eneste, jeg kan give for dit store offer. Men modtag den, den er sagt med hjertet. Og så farvel og på gensyn, mor. Bed for mig og mit folk, at vi snart maa skue påske morgen. Gud i vold. *Christian*«.

Og til broderen skriver han:

»Hvad min dom bliver, ved jeg ikke, men eet ved jeg: hvis man dømmer mig til døden, vil denne dom give genlyd i alle himmerlandsbønders — ja, måske i alle danske bønders hjerter, og når de om aftenen samles i deres hyggelige stuer, og

krigen løfter sit grumme åsyn udenfor, så vil der være noget inde i deres stoute sind, der hvisker: fred er ikke alt, fred er ikke alt.

Jo, fred er alt, men ikke den fred, der lever i ufrihedens brød.

Og den danske bonde vil vågne — til bevidsthed om sit ansvar, for inderst inde ved han godt, at kun den sande fred er der, hvor den sande frihed er — der, hvor en mor trygt kan lægge sit barn til sit bryst.

Du har valgt at blive bonde, Hans. — Bliv det! Bliv far til et af disse stærke, trygge nordiske bondehjem, der med Guds nåde skal bære vort nordiske folkehjem ind i en velsignet, stor og lys fremtid. — Bliv en af disse sjælestærke mænd, der ikke går på akkord med uret, løgn og tvang, men med håb mod håb forbliver stærke i troen, fordi de ved, at end er der en Gud foroven, der råder ikke blot for Danmarks, men ogsaa for det enkelte menneskes sag«.

I et brev til en af vennerne står der:

»Spørger du mig da til sidst, om jeg ikke har fortrudt — om jeg ikke gerne endnu ville leve og høre dine sange, leve og se solen stå op og gå ned — om jeg ikke gerne endnu mange gange ville stå for Herrens alter eller på en højskoles talerstol.

Jo, kære ven — jo!

Men hvor kunne jeg have stået der, om jeg havde svigtet Guds kald«.

Den 20. juni 1944 blev Christian dømt til døden, og dagen efter skrev han et brev til nogle venner, der ogsaa sad i Vestre fængsel, og som ogsaa få uger efter blev myrdet. I dette brev står der:

»Så farvel da, danske drenge. Under Dannebrog — korsets fredstegn i blodets flammelin — har vi levet. Vi vil ogsaa dø under det. Så bliver da disse tre: tro, håb og kærlighed — men størst blandt dem er kærlighed. Jeg har elsket og levet — elsket det groende, gryende, kæmpende liv — elsket mennesker, i hvem jeg fandt Guds billede. Jeg har levet og vil dø i troen på

ham, der sagde: »Ild er jeg kommen at kaste på jorden«.

Og i sit allersidste brev skriver han:

»Så begiver jeg mig ud på min allersidste rejse til landet, »hvor issen ej gråner, hvor fuglen ej dør, hvor lykken er skinnende klar, men ej skør«.

Men I, der skal vandre ind i landet — det nye Danmark — bøj knæ i solopgangen og bed til ham, som er i himlene, at han vil velsigne denne lille plet på jorden, at han vil velsigne korsets tegn i blodets flammelin.

Kaj Munk er gået — så mange andre er gået — nu er vi otte, der følges ad den samme vej — med det dybe ord fra Nazareth i mindet.

Farvel Inge — farvel Willi — send min hilsen til alle venner derude.

Gud i vold. *Christian*«.

Jo, den døde frihedskæmpers levende tale har meget at sige os i dag. *H. L. R.*

Baronesse Vedels Omvendelse

da hun var 17 Aar gammel

Fra Jesus skilt, hvor ensom var min Dag,
og Verden, ak, foruden alt Behag;
for mig alt syntes saasom Tomhed blot,
min Fremtid mørk, i Livet intet godt.

Skønt jeg var ung og rig, af ædel Byrd,
opfyldt mit Ønske, intet var for dyrt,
jeg havde alt, hvad Verden ønsker sig,
jeg følte dog, jeg var ulykkelig.

En Fader kær, en Moder øm og huld,
de sagde: »Glem al Sorg, du har jo Guld,
ja, syng og dans, vær glad og lykkelig!«
Jeg adlød, men blev mere ængstelig.

Da kom en Mand, han talte klart Guds Ord,
han sagde: »Jesus kom herved til Jord
og Døden led for dig at give Fred«.
Jeg hørte, græd og jublede derved.

Min Sjæl blev løst og frelst ved Jesu Blod,
og Fred med Gud jeg fandt ved Korsets Fod.
Jeg derfor jubler nu af Hjertet glad,
thi al min Synd har Jesus tvættet af.

En Sommeraften, mens til Gud jeg bad,
jeg følte Kristi Kraft og var saa glad.
Ej vidste jeg, at Fader, Moder saa,
at jeg paa Knæ i Bøn til Jesus laa.

Jeg slutted' Bønnen glad med Sangens Lyd,
thi Jesus gav mig saadan salig Fryd.
Jeg sagde: »Fader, Gud har frelst min Sjæl,
med Pappas Minna er det nu saa vel«.

Jeg ilte til min Faders Favn, men nej, —
han raabte haardt og koldt: »Gaa kun din Vej,
et helligt Barn jeg ej vedkender mig;
jeg hader Hellighed; nu bort med dig«.

Saa gik jeg ind. Ej Ven paa Jord jeg har;
min Sjæl saa fuld af Sorg og Angest var,
som Hjertet vilde briste, hvilken Gru.
Jeg raabte: »Jesus, Jesus, hjælp mig nu!«

Min Sjæl var stærk og min Beslutning fast
at bli' i Klippen, hvilken for mig brast.
Jeg hvilede saa trygt ved Jesu Bryst,
og Hjertet fandt hos ham en salig Trøst.

Min Fader truer, beder, lokker, men
jeg aldrig mer' forlade vil' min Ven.
Min Fader sagde: »Gaa bort fra dit Hjem
til dine Venner. Jeg foragter dem«.

»O, Jesus min, ak kære, hjælp mig du«.
Jeg saa mig om, der stod min Mor endnu.
Hun sagde: »Hør, ak Minna, Minna min:
Bliv, som du fordem var, udi dit Sind!«

»Ak, Moder, nej, min Jesus er mit alt.
Og dette Hjerte, før saa tomt og koldt,
er nu saa varmt. O, lad ham ogsaa faa
dit Hjerte, Mor, det bliver ligesaa!«

En Tid gik hen; derhjemme blev et Bal,
som fik mit Hjerte føle bitter Kval.
Naar Barndomsvenner spurgte: »Vil du ej
gaa med os til en Dans?« — Jeg svarede: »Nej«.

Jeg hvidklædt sad i stille Bøn til Gud,
thi jeg var jo en Jesu Kristi Brud.
Og han, som altid hører Bønnens Raab,
gav nu min Sjæl et stille, saligt Haab.

Saa sagde de: »Saa syng os da en Sang,
du -er jo med os nu for sidste Gang«.
Jeg sang da om, hvad jeg i Jesus fandt,
mens Vemodstaarer ned ad Kinden randt.

Ved Sangens Slut et saligt Syn jeg saa
Min Fader, Moder ved min Side laa.
Min Fader knælede, til Gud han bad:
»For Jesu Skyld min Synd, min Synd forlad!«

Og mangen Ven, med Taarer i sit Blik,
med mig i Bøn til Gud om $\frac{1}{2}$ Frelse gik.
Han hører Bønner i Oprigtighed.
og gav til flere der den sande Fred.

En saaden Stund ej tolkes kan med Ord.
Jeg følte, som jeg stod i Englekor.
Min Fader bad: »Mit Barn, kom i min Favn!
Tilgiv din haarde Far i Jesu Navn!«

Jeg ved, at jeg i Himlens Land engang
blandt Englekor skal synge Lammets Sang.
Men skal nu de som her har hørt min Sang,
mig møde glad i Himmelen engang?

(Kirkekl. Mel. Nr. 346.)

Denne Sang af Baroness Vedel blev sunget
meget for 50 Aar siden. Jeg fandt fire forskellige
Udgaver her paa Jegindø. Fra det kongelige Bib-
liotek fik jeg en fotografisk Gengivelse, da Bib-
liotekets Eksemplar ikke kunde udlaanes (uerstatte-
ligt).

A. J.
Sognepræst

Nye bøger fra Lohses Forlag, Eftf.

Marie-Louise Bache: *Nye Gæster på Villa Uro*.
Pris 4,50 kr., men bogen er indbundet, og det er
sikkert godt, da det er en bog for ikke for store
børn. Jeg mener, den er udmærket for børn, der
nylig hart lært at læse.

Skern, ved påsketid 1950.

Kære 49'ere!

Først tak for godt kammeratskab på højskolen, hvor var det en dejlig tid.

Hvor har jeg mange gange i tankerne dvælet ved, hvad vi hørte og lærte der, ikke mindst de timer, hvor vi blev stillet overfor det store spørgsmål, ja, det største af alle: hvad med tiden — døden og evigheden, og nu vil jeg forsøge at gøre jer alle delagtig i, hvad det har ført til for mig.

Fra august til november var jeg dels i mit hjem, dels ved andet arbejde; men siden novbr. har jeg haft plads i et hjem et stykke fra byen her, et rigtigt hjem, hvor jeg ligesom hjemme hos far og mor daglig mødte påmindelserne om at tænke på evigheden medens tid er.

Jeg syntes også selv, at jeg var begyndt at blive en anden, jeg gik flittig i kirke og til ungdomsmøder, tog ikke mere del i, hvad mine gamle kammerater fordrev deres fritid med af verdslige fornøjelser. Men jeg fandt alligevel ingen rigtig fred for mit angstfyldte hjerte, hvor det store spørgsmål om evighedens frelse eller fortabelse ikke var afklaret.

Jeg var så herhjemme et par aftener i missionsugen, hvor jeg hørte alvorfuld tale om at høre og følge Herrens røst, når han kaldte, at ikke min plads skulle blive på den venstre side af Guds evige trone, når engang der for evigt gøres adskillelse mellem fårene og bukkene, og nu forstod jeg, at nu gælder det, nu eller aldrig, og nu fik jeg for alvor lært at tigge om frelse for min sjæl, at jeg måtte få vished i mit hjerte, at jeg havde min plads på den højre side, og tænk, så skete det, som står i sangen: »Det kan ej forklares,

det kan kun erfares, at saligt er der hos Jesus«. Ja, han drog mig ind i sin favn og hviskede til mig: min frelse er også for dig.

Jeg glæder mig nu til at fejre påskefesten, denne fest, der trods smerte og død, dog er glædesfesten, da det saligt lød: »Det er fuldbragt«, og at det gjaldt for mig.

Nu vil jeg kun ønske for alle I, der drog fra højskolen med en såret sjæl ligesom jeg, at I må opleve det samme store under, at få fred med Gud i hjerte og sind.

Kærlig hilsen.

Zita.

En særlig hilsen til Marie Rasmussen.

Fremgangsmåde ved ansøgninger

om statsstipendium til ophold hos
finske, norske og svenske folkehøjskoler
i vinteren 1950-51

Hvem kan komme i betragtning?

Det er en betingelse for at komme i betragtning, at man

- 1) er dansk statsborger,
- 2) har gennemgået mindst et tre-måneders kursus ved en statsanerkendt dansk folkehøjskole,
- 3) er vel anbefalet af dennes forstander.

Ganske undtagelsesvis vil ved ansøgninger til Sverige og Finland også andre end tidligere højskoleelever kunne komme i betragtning, hvis de har en til et højskoleophold svarende uddannelse.

Fremgangsmåde ved ansøgning:

Ansøgeren skal besvare nedenstående spørgsmål i klar opstilling og med tydelig skrift, gerne maskinskrevet:

- 1) ansøgerens navn og fulde adresse,
- 2) ansøgerens erhverv,
- 3) ansøgerens fødselsdag og år,
- 4) hvilken højskole har De besøgt og hvornår?
- 5) hvilken anden skoleuddannelse har De?
- 6) har De ønske om at komme på nogen bestemt højskole?
- 7) har De nogen særlig grund til at ville opholde Dem ved en højskole i et andet nordisk land?

- 8) *Ved ansøgninger til Finland:* ønsker De at besøge en svensk-sproget eller en finsk-sproget højskole?

Tidligere højskoleelever skal sende ansøgningen med svar på ovenstående spørgsmål til forstanderen på den højskole, de sidst har besøgt.

Forstanderen videresender ansøgningen til »Norden«. Ansøgeren skal derfor vedlægge ansøgningen en frankeret kuvert adresseret til foreningen Norden, Malmøgade 3, København Ø. Ansøgninger fra højskoleelever kommer kun i betragtning, hvis de indsendes gennem en højskoleforstander.

Ikke-højskoleelever, der altså kun undtagelsesvis kan komme i betragtning, må vedlægge bekræftede afskrifter af anbefalinger og examensbeviser.

Ansøgningsfristen udløber 15. juni 1950

Stipendiets anvendelsestid er de vinterkursus, som begynder i Norge ca. 1. oktober, i Finland og Sverige i slutningen af oktober eller begyndelsen af november og varer ca. 5–6 måneder.

Stipendiets størrelse:

a) *Sverige.* Hvert stipendium bliver på 90 sv. kr. om måneden, så længe kursus varer. Desuden udbetales et ekstra stipendium på ialt 150 sv. kr. til hjælp til rejser, bøger og lommepenge.

Stipendiet dækker dog ikke helt kursusbetalingen, idet prisen for et ophold på en svensk højskole ligger mellem 90 og 130 sv. kr. om måneden i reglen ca. 110 kr. Hertil kommer som nævnt udgifter til rejser, bøger og lommepenge.

b) *Finland.* Stipendiet vil ikke helt kunne dække udgifterne ved et vinterophold ved den finske højskole.

Rejsen til og fra Finland med skib på turistklasse koster 145 kr. i hver retning (måltider inklusive) med direkte båd København-Helsingfors. Man kan dog godt rejse den ene vej med direkte skib, den anden vej via Stockholm med tog i Sverrig og skib Stockholm-Helsingfors. Billetten via Stockholm koster hver vej ca. 168 kr., heri indregnet sovevogn samt kost på båden.

c) *Norge.* Hvert stipendium bliver på 600 n. kr., men dækker dog ikke helt kursusbetalingen, som ligger mellem 100 og 115 n. kr. om måneden. Hertil kommer udgifterne til rejsen, bøger og lommepenge.

Meddelelse om uddeling af stipendiet

De, som udtages vil tidligt i september få meddelelse herom samt fornødne nærmere oplysninger om, hvilken højskole de skal til, råd vedrørende pas, rejse o.s.v.

De, som ikke kommer i betragtning, vil også få meddelelse.

Det er den finske, norske og svenske rigsdag, som på forslag af foreningen »Norden« i de tre lande har bevilget de stipendier, der her er tale om, for at fremme det nordiske kulturfællesskab.

Frantz W. Wendt
Foreningens direktør

HØJSKOLEPOST

Samlet til bryllup i »Nørholm« i Skave sender vi de hjerteligste hilsener til skolen og kammeraterne.

Anna Vestergaard 47. Jakob Vestergaard 46/47.

Marie Dalgaard 39. Krista Skov 47.

Jenny Jeppesen 48. Jensine Søndergaard 48.

Marie Kragelund 43. Maren Laursen 43.

Johs. Væggemose 46/47. Peder Dalgaard 40/41.

Jens Chr. Væggemose 36/37.

Ruth Jeppesen (f. Væggemose) 47.

Peder Jeppesen 43. Carla Madsen 47. »Mikkel«.

Vandremappernes gang.

Sommeren 1932 d. 16/4.

Stævne i Vinderup

søndag d. 14. maj

på Morsings Konditori

Kl. 15,00 Kaffebord m. m.

Kl. 19,30 Møde i kirken.

Vi kommer vistnok alle fra højskolen. Håber, I kommer rigtig mange.

Kolding højskolekreds

Lørdag d. 22. april kl. 20 taler højskoleforstander J. Jensen, Faarevejle paa KFUM. Emne: Historien i nyt lys.

Man bedes som sædvanlig tage højskolesangbog samt brød med.

P. u. v.
Tage Sanden.

Adresseforandringer

Sommerskole:

- 1949 Frk. Nellie Hansen, Hammel — N. H., Munkesøgade 5, Kalundborg.
Lilly Andreasen, Grejsdals ungdomsskole, Vejle N. — L. A., Kibæk.
Ida Pettersson, Gråstenschus, Bred. — Fru Ida Espersen, »Højbo«, Væde pr. Mørud.
- 1947 Frk. Martha Jensen, Hoddeskov, Mølby. — Fru M. Madsen, Hoddeskov, Mølby.
Frk. Thora Nielsen, Vestermarken, Frederiks — Fru Thora Jakobsen, Thorning Vestermark, Kjellerup.
Frk. Else Nørgaard, V. Vandet, Thisted — E. N., Vandet st.
Fru Gerda Pedersen, Ll. Vestergårdhus, Fabjerg — Fru G. P., Nr. Lem pr. Lemvig.
- 1946 Frk. Ellen Christensen, Hartmannsvej 75, Charlottenlund — Frk. E. C., St. Spåbæk, Vinding pr. Sørvad.
Frk. Esther Ernst, Klostervang, Vestervig — Frk. E. E., Fousing mejeri, Struer.
Frk. Petra Hansen, Sejrup pr. Thyregod — Fru Petra Nissen, Høgsholtvej 18, Uhrhøj pr. Vejle.
- 1945 Sygepl. frk. Kirstine Christensen, sygehuset, Grindsted — Frk. K. C., Faarvang.
- 1943 Frk. Esther Birkedal, Amtssygehuset, Herning — Fru E. Harder-Pedersen, Ringkøbingvej 61, Herning.
Frk. Erna Eriksen, KFUM, Herning — Fru E. Søgaard, Russelbæk 33, Middelfart.
Husholdningslærerinde frk. K. Jensen, Hunderupvej 19², Odense — frk. K. J., Enghavevej 19²th., Københ. V.
- 1942 Frk. Ruth Andersen Bjerg, Favrskov Hovedgaard, Lerbjerg — Frk. R. A. B., Nordre Strandvej 84, Risskov.
Fru Lydia Madsen, Manderupgaard, Slangerup — Fru L. M., Stiagergaard, Nellerød, Helsingø.
- 1941 Frk. Marie Pedersen, Marielystvej 9, København F. — Frk. M. P., Bredgade 55, Herning.
- 1939 Frk. Thora Rindom, Debelmose, Borris — Frk. Th. R., Prinsensgade 15, Fredericia.
- 1938 Frk. Dagny Maarbjerg, Pjedsted — Frk. D. M., c/o Købm. Christensen, Erritsø, Fredericia.

1936 Frk. Astrid Jørgensen, Røjle — Fru A. Lysgaard, Tyvkær, Ikast.
Frk. Magda Ladekjær, Snebjerg, Herning — Frk. M. E., »Sønderbygaard«, Bølling pr. Skjern.

1920 Karoline Hansen, Frøstrup skole, Lunde — K. H., Storegade 43, Bramminge.

I øvrigt:

Fru Signe Hove, Østergade, Hammerum — Fru S. H., Bredsig pr. Sindal.
Frk. Christa Jensen, Mogensgade 60, Viborg — Frk. C. J., Amtssygehuset, Viborg.
Fru Nørby, Solbakkevej 55, Silkeborg — Fru N., Åhavevej 74, Silkeborg.
Fru lærer Thorsen, Ryde, Vinderup — Fru Th., Grønlandsvej 17, Holstebro.

Vinterskole:

48/49 Johannes Mulvad, Centralsygehuset, Hilerød — J. M., Vasevej, blok 6 nord, st. tv., Bistrup pr. Birkerød.
Henning Christensen, Nøramer — H. C., Ingstrup pr. Viborg.

47/48 Hans Jensen, Enslev, Ulstrup — H. J., c/o grd. Berthelsen, Aidt, Thorsø.

45/46 Hans Jørgen Jørgensen, Lauritsminde, Varmark, Kolding — H. J. J., Varmark.

43/44 Helge Frederiksen, Hørrup, Møldrup — H. F., Rævind, Sparkjær.

42/43 Lærer Jens Østergaard, Jernbanegade 21, Aulum — J. Ø., Vibevej, Grenaa.

Børge Tønning, Østrevej 10, Hasle, Aarhus — B. T., H. C. Andersensvej 10, Aabyhøj.

41/42 Christen Lyssal Nielsen, Vinderslev, Kjellerup — C. L. N., Paarup, Engsvang.
Tage L. Nielsen, Skjold Langdyssevej, Thisted — T. L. N., Enghavevej 14, Thisted.

40/41 Kristian Jensen, Seesthovgaard, Seest pr. Kolding — Forpagter K. J., Præstegaarden, Lønborg.

39/40 Landbrugslærer Peter J. Nielsen, Fjordvang Skolegaard, Velling St. — P. J. N., Hebeltoft pr. Ringkøbing.

35/36 Kjeld Hansen, Holeby — K. H., Herrup pr. Vinderup.

28/29 Harald Riberholt, Lyngbygade 70, Silkeborg — H. R., Borberggade 94, Silkeborg.

Iøvrigt:

Grd. Anders Thomsen, Grønnegade, Tarm, — A. Th., De gamles Hjem, Lønborg.